

Ptačí rozum [1940]

V druhém sešitě tohoto ročníku byl uveřejněn článek p. B. Vyhlídky „Přemýšlejí zvířata?“ Bylo tam uvedeno několik příkladů, které svědčí, že i když zvířata nedovedou tak přemýšlet jako člověk, přece jejich mysl říká jim leccos, na co by bez určité úvahy nemohla zvířata přijít.

Sám znám několik takových případů, z nichž jeden je zvláště pozoruhodný.

Můj přítel O. měl v kleci čížka, samečka. Tento byl každodenně pouštěn z klece ven. Jednou na jaře však zapomněli zavřít okno a milý čížek ulétl. Přítel se již rozhodl, že si koupí jiného. Jaké však bylo jeho překvapení, když jednoho z následujících dnů, kdy bylo okno též otevřeno, vlétl do místnosti čížek a – jeho družka, kterou si byl ze svého „výletu“ přivedl. Nyní již oba obveselují všechny svým štěbotem a cvrlikáním. Tento příklad nám dává tušit, že ne vždycky platí úsloví: „Ten má ptačí rozum.“

Je-li však pravda, že nějaký člověk není schopen vlastního úsudku, pak nemáme o něm říkati, že má „ptačí rozum“, protože leckterý takový ptáček by mu mohl, kdyby to šlo, případně poradit.

Lad. Hejdánek, II. tř. reál. gymnasia.